

Arrest

nr. 180 513 van 10 januari 2017
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. VAN DOREN *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten. U bent een soennitische moslim afkomstig uit Bagdad, en meer bepaald uit de wijk Gazalia. Uw problemen vinden hun oorsprong in het feit dat u gevisieerd wordt omdat u soenniet bent en luistert naar de naam Omar.

Op 25 juli 2015 werd u om acht uur 's morgens onderweg naar uw werk ontvoerd door drie gemaskerde mannen. U werd in een auto geduwd en vervoerd naar een onbekende plaats waar u gedurende vier

dagen werd gevangen gehouden. Tijdens deze gevangenschap werd u herhaaldelijk geslagen en uitgescholden en was u quasi constant vastgebonden en geblinddoekt.

De eerste dag werd u duidelijk gemaakt dat uw ontvoerders u enkel zouden laten gaan indien u 20.000,00 dollar losgeld zou betalen. U contacteerde hiervoor een vriend en u vroeg hem om niets te vertellen aan uw familie. Uw vriend bracht niettemin toch uw vader op de hoogte en via een lening en de verkoop van zijn wagen kon uw vader de gevraagde 20.000,00 dollar verzamelen op de derde dag van uw gevangenschap.

Uw vriend sprak die nacht vier keer vruchteloos af met uw ontvoerders op verschillende locaties in verschillende wijken. Op de vijfde ontmoetingsplaats werd de geldoverdracht uiteindelijk effectief uitgevoerd. De volgende morgen, op 29 juli 2015, werd u 's morgens vroeg geblinddoekt uit de wagen geduwd op de snelweg tussen Bagdad en Fallujah. U wandelde richting Bagdad waar u door een patrouille werd opgemerkt. U legde uw situatie uit en zij brachten u naar het dichtstbijzijnde politiekantoor, namelijk dat van Al Adel waar uw vader enkele dagen eerder ook al klacht neerlegde tegen uw ontvoering. U legde hier uw verklaringen af en nadien trok u naar uw oom waar u tot 2 augustus verbleef. In die tijd kreeg u nog twee keer uw familie te zien.

Tot 2 augustus bleef u bij uw oom in Bagdad. U vertrok van hieruit met het vliegtuig naar Erbil. Van daaruit trok u met een bus naar Turkije waar u overstapte op een vrachtwagen richting België. Onderweg werd u nog twee keer overgeplaatst naar een andere vrachtwagen. U kwam uiteindelijk in België aan op 16 augustus 2015 en u vroeg er twee dagen later, op 18 augustus 2015, asiel aan.

U had de volgende documenten mee ter staving van uw asielaanvraag: identiteitskaart (origineel), nationaliteitsbewijs (origineel), woonkaart (origineel), rijbewijs (origineel), nationaliteitsbewijs vader (kopie), identiteitskaart vader (kopie), identiteitskaart moeder (kopie), identiteitskaart echtgenote (kopie), nationaliteitsbewijs moeder (kopie), identiteitsbewijzen kinderen (kopie), brief van politiekantoor naar de onderzoeksrechter met betrekking tot uw ontvoering (kopie), onderzoeksdocumenten met betrekking tot uw ontvoering (kopie), aanvraag voor een kopie van de onderzoeksdocumenten (kopie), verklaringen afgelegd bij het politiekantoor (kopie).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot het enige concrete feit dat u aanhaalt, namelijk uw ontvoering en de daaraan gekoppelde gevangenschap, schijnbaar toevallig en enkel omwille van uw soennitische achtergrond, bent u er niet in geslaagd geloofwaardige verklaringen af te leggen. Zo blijken uw verklaringen vaagheden en verschillende fundamentele tegenstrijdigheden te bevatten inzake essentiële elementen uit uw relaas.

Zo legde u vage en incoherente verklaringen af betreffende de enige ruimte waar u gedurende 4 dagen werd opgesloten. Zo gaf u consequent uiterst vage en rudimentaire beschrijvingen van de kamer hoewel er herhaaldelijk werd gevraagd naar details. In het eerste gehoor komt u niet verder dan te zeggen dat het een gewone kamer was en dat er gewoon muren waren. Na aandringen en de suggestie of er zelfs geen raam was, geeft u aan dat er een raam met gordijn was (CGVS 1 p. 18). Hoewel uw beschrijvingen tijdens het tweede gehoor evenzeer beperkt waren, haalde u hier in tegenstelling tot de eerste keer spontaan aan dat er een soort van tank (om op te zitten) in de ruimte was (CGVS 2 p. 13). Gezien de zeer beperkte omschrijving van de kamer waar u werd opgesloten komt het weinig overtuigend over dat u dit niet vertelde tijdens het eerste gehoor. Betreffende de gordijnen gaf u aan dat deze een donkere kleur hadden. Echter verklaarde u nadien dat het bleke gordijnen met een soort witte kleur waren (CGVS 2 p. 12 en p. 21). Dergelijke incoherenties betreffende de enige zaken die u enigszins beschreef aangaande de kamer waarin u 4 dagen werd opgesloten zijn dan ook weinig aannemelijk. U poogde uw vaagheid betreffende de beschrijving van de kamer te verschonen door te stellen dat u de hele tijd was geblinddoekt (CGVS 1 p.17). Echter blijkt uit uw beschrijving dat er klaarblijkelijk momenten waren waarop u niet geblinddoekt was en kan het überhaupt de vastgestelde incoherenties geenszins verklaren.

Verder liet u meermaals uitschijnen dat u deze kamer tijdens uw gevangenschap nooit had verlaten (CGVS 1 p. 18 en CGVS 2 p.21- 22). Wanneer dan echter het onderwerp van uw toiletbezoeken werd aangesneden, stelde u dat u naar het toilet werd gebracht, maar dat u eigenlijk niet wist of u naar een andere ruimte ging. Om deze opmerkelijke onwetendheid enigszins te verklaren haalde u (wederom) aan dat u werd geblinddoekt en dat u daarom niet wist of u al dan niet in dezelfde ruimte bleef om uw behoefte te doen (CGVS 2 p. 22-23). Voordien had u echter expliciet verklaard dat u constant werd geblinddoekt, behalve bij het eten en het toiletbezoek (CGVS 2 p. 12). Hiermee

geconfronteerd spreekt u in eerste instantie deze verklaring nog tegen door te stellen dat u altijd was geblinddoekt waarna u uiteindelijk overstapt naar een derde versie, namelijk dat u één keer uw behoefte deed zonder blinddoek in een toilet niet wetende in welke ruimte deze was omdat u onderweg werd geblinddoekt (CGVS 2 p. 22-23). Bijgevolg stelde u in een eerste verklaring dat u niet geblinddoekt was tijdens het toiletbezoek, in een tweede versie altijd en in een derde versie was u één keer niet geblinddoekt en de overige keren wel. Dergelijke incoherentie komt dat ook weinig geloofwaardig over. Sowieso kan, los van uw onduidelijkheid en incoherentie betreffende de momenten waarop u al dan niet geblinddoekt was, moeilijk aangenomen worden dat u niet kon zeggen of het toilet nu al dan niet in dezelfde ruimte stond waarin u 4 dagen werd opgesloten. Redelijkerwijs kan toch worden verwacht dat u een toilet in deze naar uw verklaringen zeer rudimentaire kamer zou opmerken.

De tegenstrijdige verklaringen zetten zich voort wanneer gepeild werd naar wat u tijdens uw vasthouding at en meer bepaald de wijze waarop u diende te eten. Tijdens het tweede gehoor gaf u aan dat ze ofwel uw blinddoek afdeden en het eten in uw mond stopten of dat ze uw blinddoek niet afdeden maar uw armen losmaakten om u te laten eten (CGVS 2 p. 18). Uit uw verklaring van het tweede gehoor valt duidelijk op te maken dat u tijdens het geblinddoekt eten niet onderhands werd vastgebonden vooraan. Uw letterlijke verklaring was immers: "Soms eet ik het van zijn hand, soms laten ze mijn handen vrij en bleef ik geblinddoekt. Ze laten mij eten en daarna alweer vasthouden. En ze zeiden als je probeert om te bewegen schiet ik jou met een kogel. Als ik gedaan heb met eten mijn handen opnieuw vastbinden" (CGVS 2 p. 18). U werd hierop geconfronteerd met uw verklaringen uit uw eerste gehoor waarin u had gezegd, en met handgebaren had aangetoond, dat u tijdens het eten werd losgemaakt achteraan en vooraan onderhands werd vastgemaakt (CGVS 1 p. 18). Hierop geeft u aan dat u inderdaad langs de voorzijde werd vastgebonden tijdens het eten en dat u dit misschien niet duidelijk had gezegd (CGVS 2 p.18). Echter gaf u duidelijk aan dat u ofwel uit hun hand at ofwel dat zij uw handen vrijlieten waardoor niet kan worden ingezien op welke manier u hiermee bedoelde dat ze de handboeien van achter naar voor verplaatsten. U slaagt er bijgevolg niet in een aannemelijke verklaring te geven voor de vastgestelde incoherentie.

Verder legde u ook incoherente verklaringen af betreffende het tijdstip waarop uw vader een klacht indiende. Tijdens het eerste CGVS- asielgehoor zou uw vader een klacht hebben ingediend op de dag die volgde op de dag van uw ontvoering (de tweede dag), namelijk 26 juli 2015 (CGVS 1 p. 16, 20) wat overeenkomt met het document dat u in dat verband voorlegt (CGVS 1 p.22). Tijdens het tweede CGVS- asielgehoor stelde u echter dat uw vader al de klacht indiende op de dag van de ontvoering zelf. Aangezien dit tegenstrijdig was met uw eerdere verklaring en uw documenten werd u daarom nogmaals gevraagd om welke datum het ging. U zei daarop 25 juli, effectief de dag van de ontvoering zelf, wat tegenstrijdig is met uw documenten en eerdere verklaring (CGVS 2 p. 7).

Voorts was u op verschillende punten tegenstrijdig over het enige telefoongesprek dat u zelf voerde in verband met de onderhandelingen voor uw vrijlating. Zo stelde u dat u belde met de gsm van uw ontvoerder die zijn telefoon tegen uw oor hield (CGVS 1 p. 13). In het tweede CGVS-asielgehoor stelde u echter dat u zou gebeld hebben met uw eigen gsm. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring hieromtrent stelde u enkel dat u dit niet had gezegd en gesteld had dat u met uw gsm had gebeld (CGVS 2 p. 12 en 25). Echter blijkt uit het eerste gehoorverslag duidelijk dat u aangaf met de telefoon van de ontvoerder te hebben gebeld en u hem het nummer van uw vriend voorzegde (CGVS 1 p.13). Verder verklaarde u in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS dat u na aankomst op de plek waar men u gevangen hield door een eerste persoon werd geslagen, uitgescholden en bedreigd. Een tweetal uur later kwam een tweede persoon binnen om het losgeld te regelen (DVZ vragenlijst 3.5.). Tijdens het CGVS- asielgehoor was er echter geen sprake meer van twee personen, maar belde u al meteen bij de eerste persoon die binnenkwam naar uw vriend (CGVS 1 p. 13). Wanneer u geconfronteerd werd met uw verklaringen uit de vragenlijst hieromtrent stelde u dat iemand u verkeerd begrepen heeft en bleef u bij de verklaring dat er na 1 of 2 uur iemand binnenkwam die u vervloekte en sloeg waarop diezelfde persoon eiste dat u uw familie opbelde voor losgeld en u dan met een vriend liet bellen (CGVS 2 p. 25-26). Echter gaat dergelijke verklaring niet op gezien u zich middels uw handtekening akkoord verklaarde met de genoteerde verklaringen en u aan het begin van het CGVS –asielgehoor aangaf dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed en correct was verlopen (CGVS 1 p.2).

Deze overigens niet limitatieve opsomming van tegenstrijdigheden kan afgesloten worden met een tegenstrijdigheid inzake de reactie van uw ontvoerders op het feit dat u niet naar uw familie belde zoals gevraagd, maar integendeel naar een vriend.

Tijdens het eerste gehoor stelde u enkel dat u werd uitgescholden en u voegde daar laconiek aan toe dat het "gewoon" was. Tijdens het tweede gehoor gaf u echter aan dat u hierbij geslagen werd door uw

ontvoerders (CGVS 1 p. 19-20 en CGVS 2 p. 23). Gezien expliciet naar de reactie van de ontvoerders werd gevraagd op uw weigering om uw familie te bellen, kan verwacht worden dat u direct zou vermelden dat u hierbij geslagen werd hetgeen moeilijk als 'gewoon' kan worden gecatalogeerd.

Dergelijke opeenstapeling van incoherenties en tegenstrijdigheden die allen essentiële elementen uit uw relaas betreffen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsfeiten.

Verder kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen weinig doorleefd noch gedetailleerd overkomen toen er werd gepeild naar uw gevoelsmatige en mentale ervaring tijdens uw vasthouding hoewel het in essentie om een uiterst traumatische gebeurtenis gaat. U werd immers gedurende vier dagen opgesloten waarbij u (bijna) constant werd vastgebonden, geblinddoekt en geslagen. Op de vraag welk effect vier dagen geblinddoekt op u had, antwoordde u dat u niet alles duidelijk zag toen u werd vrijgelaten en tijdens de gevangenschap had u hoofdpijn en pijn aan de ogen. Betreffende het feit dat u 4 dagen werd vastgebonden gaf u in eerste instantie aan dat het pijnlijk was aan uw handen, schouders en sleutelbeen. Gezien het zeer laconieke karakter van uw antwoorden werd nogmaals gevraagd welk effect het vastgebonden en geblinddoekt zijn op u had waarop u vervolgens herhaalde dat u pijn aan uw ogen had, hoofdpijn, pijn aan uw handen en voegde toe dat uw been soms sliep en uw arm slap was. Uw rug zou pijn gedaan hebben van de slagen. Uiteindelijk werd nogmaals gevraagd wat deze behandeling gevoelsmatig en mentaal bij u teweegbracht waarop u wederom vrij laconieke antwoorden gaf in de trant van dat u angst had om vermoord omdat ze dit elk moment konden doen, u aan uw familie dacht, u niet kon slapen en het 'spannend' was (CGVS 2 p. 20-21). Hoewel u ruimschoots de kans kreeg doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over uw vasthouding en hier expliciet naar gevraagd werd, komen dergelijke laconieke en weinig doorleefde verklaringen allerminst overtuigend over. Immers zou verwacht worden dat dergelijke ervaring een hele waaier aan effecten en gevoelens bij u teweeg moet hebben gebracht en u hier bijgevolg doorleefde en gedetailleerde verklaringen over zou kunnen afleggen hetgeen geenszins het geval is. Dergelijke vaagheid is tekenend doorheen uw gehele relaas en bevestigt dan ook de ongeloofwaardigheid die reeds werd vastgesteld omwille van de talrijke incoherenties in uw relaas.

Tenslotte kan nog de algemene opmerking worden gemaakt dat het vrij opvallend was hoe u gedurende de twee gehoren constant teruggreep naar dezelfde kernzinnen met exact dezelfde bewoordingen. Deze elementen boden u duidelijk een houvast, maar tegelijk gaf u hierdoor sterk de indruk dat u een relaas instudeerde, rigoureus afbakende en hier in geen geval van kon of wilde afwijken. Een sprekend voorbeeld was hoe u tijdens het tweede gehoor alleen maar liefst zeven keer aangaf dat u bij uw vrijlating tot honderd diende te tellen om uw blinddoek af te nemen en dat u tot meer dan honderd telde (CGVS 2 p. 8, 12, 13 en 19). Het is des te meer opvallend omdat u verschillende van uw antwoorden hiermee eindigt terwijl de vragen daar helemaal geen aanleiding toe gaven. Erg uiteenlopende vragen over onder meer uw verwondingen bij uw vrijlating (CGVS 2 p. 19), of u zich al dan niet in verschillende ruimtes begaf (CGVS 2 p. 13), hoe u uw vier dagen gevangenschap beleefde (CGVS 2 p. 12) en of u uw blinddoek zelf afdeed (CGVS 2 p. 8), eindigde u opmerkelijk maar steevast met de zin dat u tot meer dan honderd telde. In combinatie met de eerdere incoherenties en, bij wijlen, uw vaagheid draagt dit bij tot de conclusie dat uw uiteenzetting van uw asielmotieven een bedrieglijk karakter bezit.

Er dient dan ook besloten worden dat, in het licht van bovenstaande vaststellingen, uw asielrelaas geenszins geloofwaardig is en u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde.

Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd.

De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van

dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Bijgevolg kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststelling te wijzigen. U legde uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw woonstkaart, uw rijbewijs, de nationaliteitsbewijzen van uw ouders en de identiteitskaarten van uw ouders, uw echtgenote en uw kinderen voor. Deze documenten tonen uw identiteit en herkomst aan en deze worden door het CGVS niet in twijfel getrokken. Verder legde u met betrekking tot uw ontvoering volgende kopieën voor: een brief voor van het politiekantoor naar de onderzoeksrechter, onderzoeksdocumenten met betrekking tot uw ontvoering, aanvraag voor een kopie van de onderzoeksdocumenten en uw verklaringen die u aflegde bij het politiekantoor (CGVS 1 p.16-17, DVZ ontvangstbewijs documenten). Echter dient hieromtrent te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat dergelijke documenten makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen waardoor de bewijskracht van dergelijke documenten dan ook zeer relatief is. Om enige bewijskracht aan dergelijke documenten te ontleen, dienen ze dan ook te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker:

- “2. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems : Full Report* May 2013;
3. foto van verzoekers woning met bedreigende graffiti op;
4. UNHCR, *Summary Conclusions on International Protection of Persons Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence*, Roundtable 13 and 14 September 2012, Cape Town, South Africa, 20 December 2012, para.8, <http://www.refworld.org/docid/50d32e5e2.html>
5. UNHCR, Vanessa Holzer, *The 1951 Refugee Convention and the Protection of People Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence*, September 2012, <http://www.refworld.org/docid/50474f062.html>
6. UNHCR, *Expert Meeting on Complementarities between International Refugee Law, International Criminal Law and International Human Rights Law: Summary Conclusions*, July 2011, <http://www.refworld.org/docid/4e1729d52.html>
7. UNHCR, *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq*, 31 mei 2012, <http://www.refworld.org/docid/4fc77d522.html>
8. UNHCR, *UNHCR Position on Returns to Iraq*, 27 oktober 2014, p. 3, <http://www.refworld.org/docid/544e4b3c4.html>
9. UN Security Council, *First Report of the Secretary-General Pursuant to Paragraph 7 of Resolution 2233 (2015)*, 26 October 2015, S/2015/819, para 22, <http://www.refworld.org/docid/563719d44.html>
10. Buitenlandse Zaken Nederland, *Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak*, april 2015, p. 20. <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2015/04/16/ambtsbericht-veiligheidssituatie-in-irak>;

11. U.S. Department of State, Iraq 2014 Human Rights Report, p. 25-27 beschikbaar op: <http://www.state.gov/documents/organization/236812.pdf>;
12. Finnish Immigration Service, 'Security situation in Bagdad - the Shia militias', 29 april 2015, beschikbaar op http://www.migri.fi/download/61225_Security_Situation_in_Baghdad_-_The_Shia_Militias_29.4.2015.pdf?69658dcb1606d388
13. Amnesty International, Absolute Impunity: Militia Rule in Iraq, 14 October 2014, pp. 4-5, <http://www.refworld.org/docid/54491b3b4.html>
14. Human Rights Watch, Iraq: Pro-Government Militias' Trail of Death, 31 juli 2014, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2014/07/31/iraq-pro-government-militias-trail-death>
15. Human Rights Watch, For Iraq's Sunnis, Sectarian Militias Pose an Extra Threat, 24 oktober 2014, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2014/10/24/iraqs-sunnis-sectarian-militias-pose-extra-threat>
16. Human Rights Watch, The Gangs of Iraq, 4 november 2014, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2014/11/04/gangs-iraq>
17. Human Rights Watch, Iraq: Militias Escalate Abuses, Possibly War Crimes, 15 februari 2015, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2015/02/15/iraq-militias-escalate-abuses-possibly-war-crimes>
18. Musings on Iraq, Continued Heavy Fighting in Iraq 2nd Week of May 2015, 19 mei 2015, beschikbaar op: <http://musingsoniraq.blogspot.be/2015/05/continued-heavy-fighting-in-iraq-2nd.html>;
19. Iraq Body Count, 'Iraq 2015: a catastrophic normal An overview of a year's violence 1 Januari 2016, <https://www.iraqbodycount.org/analysis/numbers/2015/>
20. Musings on Iraq, 'Over 51 000 casualties in Iraq in 2015', <http://musingsoniraq.blogspot.be/>
21. Musings on Iraq, Violence in Iraq Levels Off, 5 November 2015, <http://bit.ly/1iElx5o>
22. UN AMI, 'UN Casualty Figures for the Month of Januari 2016', http://www.unira.org/index.php?option=com_k2&view=item&id=5147:un-casualty-figures-for-the-month-of-january-2016&Itemid=633&lang=nl-nl;
23. Reuters, 'Twin suicide bombing kills 70 in Baghdad's deadliest attack this year', 29 februari 2016. <http://in.reuters.com/article/mideast-crisis-iraq-idINKCN0W206X> ;
24. BCHV, Verslag contactvergadering van 15 september 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=Gxt2DvolXwQ%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2-4.
25. BCHV, Verslag contactvergadering van 16 juni 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=pViub5Cew%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
26. BCHV, Verslag contactvergadering van 19 mei 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=iItvdh1qD1A%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
27. BCHV, Verslag contactvergadering van 21 april 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=vd5bVi9UVA%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
28. BCHV, Verslag contactvergadering van 10 maart 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=qPLVwAgH13g%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
29. BCHV, Verslag contactvergadering van 10 februari 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=MWvmgGCKtFU%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2;
30. Topical Note - Iraq: Security and internal displaced people in Anbar province, March 2015, http://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/topical_note_iraq_security_and_internally_displaced_people_in_anbar_province_O.pdf;
31. The National, Flight to safety - sunnis flee Baghdad for sanctuary in Iraqi Kurdistan, 16 juni 2015, beschikbaar op <http://www.thenational.ae/world/middle-east/flight-to-safety-sunnis-flee-baghdad-for-sanctuary-in-iraqi-kurdistan#page2>;
32. Caritas, "Parole à l'exil. Les demandeurs d'asile Irakiens et en particulier de Bagdad", mei 2016, beschikbaar op http://www.caritas-int.be/sites/www.caritas-int.be/files/uploads/parole_a_l'exil_-_les_demandeurs_d'asile_irakiens_et_en_particulier_de_bagdad.pdf
33. Musings on Iraq, "Violence In Iraq, February 2016", 7 maart 2016, beschikbaar op <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/03/violence-in-iraq-march-2016.html>
34. Musings on Iraq, "Violence In Iraq, March 2016", 5 april 2016, beschikbaar op <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/04/violence-in-iraq-march-2016.html>
35. Musings on Iraq, "Violence In Iraq, April 2016", 9 mei 2016, beschikbaar op <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/05/violence-in-iraq-april-2016.html>

36. *Musings on Iraq*, "Security In Iraq, May 1-7, 2016", 16 mei 2016, beschikbaar op
37. *The New Arab*, "Dozens killed in IS attack on Iraq's Sadr City, 11 mei 2016, beschikbaar op <http://www.alaraby.co.uk/english/print/eff18e9b-7920-4dal-9f9f-e242fc02290f/73b887eb-dlad-4ad3-9c2e-d38a40d20557>
38. *The New Arab*, "More bloodshed as triple suicide bombings rock Baghdad", 11 mei 2016, beschikbaar op <http://www.alaraby.co.uk/english/print/eff18e9b-7920-4dal-9f9f-e242fc02290f/6b8b28e7-7cd2-4a6b-9f2f-6f79cfd79a8>
39. *The New Arab*, "Suicide bombers target western Baghdad police station, killing six", 12 mei 2016, beschikbaar op <http://www.alaraby.co.uk/english/print/eff18e9b-7920-4dal-9f9f-e242fc02290f/a8ea7dbd-29ef-4c82-b566-edf96a804d73>
40. *The New Arab*, "Deadly wave of attacks hits Iraq capital killing dozens", 17 mei 2016, beschikbaar op <http://www.alaraby.co.uk/english/print/eff18e9b-7920-4dal-9f9f-e242fc02290f/17a91c31-b021-4573-b584-8ab5c1bbcee8>

De commissaris-generaal legt op 23 september 2016 een aanvullende nota neer met de volgende informatie: "COI Focus: Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016, "COI Focus: Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016 en "Irak - Vrijwillige terugkeer" van 24 juni 2016.

Bij een aanvullende nota, toegekomen op de Raad op 3 oktober 2016, voegt verzoeker "aanvullende informatie over de actuele veiligheidssituatie in Bagdad", waarvoor hij verwijst naar informatie van "Musings on Iraq" van juni 2016, juli 2016, september 2016 en augustus 2016. Hij citeert tevens uit een arrest van de Raad van 26 september 2016.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 juni 2016 een schending aan van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 *juncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van "de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel".

2.2. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.3. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een

voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4. Verzoeker verklaart problemen te ondervinden omwille van zijn soennitische afkomst en zijn naam "O.". Hij beweert in juli 2015 dagenlang te zijn vastgehouden en mishandeld, maar hij maakt deze detentie geenszins aannemelijk. Zo legde hij incoherente en/of ongeloofwaardige verklaringen af over de ruimte waar hij die dagen zou zijn vastgehouden, over het verlaten van deze kamer en toiletbezoeken, over hoe hij diende te eten tijdens zijn vasthouding, over wanneer zijn vader een klacht indiende, over het telefoongesprek dat hij voerde in verband met de onderhandelingen voor zijn vrijlating en de reactie hierop van zijn ontvoerders, en over zijn gevoelsmatige ervaring van deze detentie. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker tegenstrijdige, vage, stereotiepe en weinig doorleefde verklaringen aflegt over de aanleiding van zijn vlucht.

2.5. Het verzoekschrift bespreekt de *"geloofwaardigheidsbeoordeling"* en *"het functioneren van het menselijk geheugen"*, waarvoor verzoeker citeert uit *"UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Beyond Proof, Credibility Assessment in EUAsylum Systems : Full Report> May 2013"*. Hij voert aan: *"De verwachting van verwerende partij, dat verzoeker volledige duidelijkheid kan scheppen over elk détail van zijn detentie en daar telkenmale hij gehoord wordt exact dezelfde verklaringen over kan afleggen zonder exact dezelfde woorden daartoe te gebruiken is onredelijk en klopt niet met wat men volgens wetenschappelijk onderzoek kan verwachten. (...) Wat hem overkomen is kan enkel gezien worden als traumatisch, repetitief en zoals de informatie hierboven aangeeft kunnen zijn verklaringen over zijn detentie bijna niet anders dan gepaard gaan met een zekere mate van verwarring en inconsistentie. (...) Het is normaal dat verzoeker zijn beschrijving van de kamer uitbreidt in zijn tweede gehoor met hetgene waarop ie zelf zat, nl. die tank. (...) Zoals blijkt uit bovenstaande studies kan niet verwacht worden dat verzoeker conséquent is over repetitieve handelingen, zoals wijze van toilet gaan en eten, omdat detentie op zich desoriënterend is, en zijn zintuiglijke waarneming er beperkt werd. (...) Ook waar verzoeker gevraagd wordt naar hoe hij de detentie beleefd heeft is de beoordeling door verwerende partij heel erg gekleurd door de eigen aannames, zonder dat er rekening mee wordt gehouden dat de reacties op een dergelijk traumatiserende gebeurtenis erg uiteen kunnen lopen en dat het bijzonder moeilijk kan zijn hierover te vertellen. (...) Verzoeker is ook een gesloten persoon die niet makkelijk over zijn emoties vertelt. Die ervaring heeft hem daar ook weinig in geholpen. Hij kampt ook met schaamte en vreest die gevoelens opnieuw te beleven door er over te vertellen."*

2.6. Verzoeker beperkt zich tot een theoretische uiteenzetting, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar nalaat concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat hij aan cognitieve of geheugenproblemen lijdt. Uit niets blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure, noch dat de door hem voorgehouden *"traumatiserende gebeurtenis"* of geheugenproblemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn asielaanvraag. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn geestelijke toestand hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden onverkort blijven.

Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.7. Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat de door verzoeker neergelegde documenten *“noch inhoudelijk, noch vormelijk werden onderzocht”*, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing motiveert: *“De door u in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststelling te wijzigen. U legde uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw woonstkaart, uw rijbewijs, de nationaliteitsbewijzen van uw ouders en de identiteitskaarten van uw ouders, uw echtgenote en uw kinderen voor. Deze documenten tonen uw identiteit en herkomst aan en deze worden door het CGVS niet in twijfel getrokken. Verder legde u met betrekking tot uw ontvoering volgende kopieën voor: een brief voor van het politiekantoor naar de onderzoeksrechter, onderzoeksdocumenten met betrekking tot uw ontvoering, aanvraag voor een kopie van de onderzoeksdocumenten en uw verklaringen die u aflegde bij het politiekantoor (CGVS 1 p.16-17, DVZ ontvangstbewijs documenten). Echter dient hieromtrent te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat dergelijke documenten makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen waardoor de bewijskracht van dergelijke documenten dan ook zeer relatief is. Om enige bewijskracht aan dergelijke documenten te ontleen, dienen ze dan ook te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.”*.

Gelet op voorgaande motieven kan verzoeker niet dienstig voorhouden dat de commissaris-generaal de neergelegde documenten niet onderzocht zou hebben of hieromtrent geen motieven zou hebben opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoekers stellingen in het verzoekschrift - dat *“er werd enkel verwezen naar een rapport over corruptie in Irak dat het uitsluitend over fraude qua identiteitsdocumenten heeft en niet over documenten van de politie”* en dat *“een algemeen rapport over corruptie in Irak dat niets zegt over de categorie documenten die werden voorgelegd”* - stroken niet met de informatie in het administratief dossier (*“COI Focus: Irak: Corruptie en documentenfraude”* van 8 maart 2016), waarin onder meer wordt aangegeven dat *“de werking van de Iraakse overheidsinstellingen wordt aangetast door grootschalige en alomtegenwoordige corruptie op alle niveaus”*, dat *“vooral ambtenaren van de dienst landregistratie politielui en beambten die instaan voor vergunningen en/of registraties hengelen naar smeergeld wanneer ze met burgers in contact komen”*, dat *“Iraakse burgers vooral aan verpleegsters in overheidshospitalen, werknemers bij openbare nutsvoorzieningen en aan politielui smeergeld betaalden”*, dat *“Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar”* zijn en dat *“door corruptie binnen Iraakse overheidsinstellingen officiële documenten tegen betaling onrechtmatig afgeleverd worden”*.

Waar verzoeker, in verband met de onderzoeksplicht van de asielinstanties ten opzichte van documenten, in zijn verzoekschrift citeert uit arresten van het EHRM (*Singh t. België* van 2 oktober 2012, *Mo.M t. Frankrijk* van 18 april 2013, *K.K. t. Frankrijk* van 10 oktober en *M.A. t. Zwitserland* van 18 november 2014), benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal een ruime appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan hij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontzeggen (RvS, nr. 180.410 van 4 maart 2008; RvV, nr. 13.077 van 25 juni 2008; RvV, nr. 32 872 van 20 oktober 2009). De commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, kan derhalve ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Immers het beoordelen van de authenticiteit van neergelegde documenten is niet eenduidig verbonden aan de bewijswaarde van de feiten uit het asielrelaas die de asielzoeker wenst te onderbouwen. De commissaris-generaal en de Raad kunnen daarenboven aan de aangebrachte stukken de bewijswaarde weigeren wanneer deze naar hun oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Bovendien is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de verklaringen van de asielzoeker én van andere objectieve criteria. Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen, hetgeen *in casu* niet het geval is.

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier van de verwerende partij blijkt bovendien dat in Irak alle documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Iraakse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het ondersteunen van een asielrelaas.

Wat de verwijzing naar *"Singh t. België"* van 2 oktober 2012 betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zich in een vergelijkbare situatie bevindt als de personen die het voorwerp uitmaakten van voornoemd arrest. In voornoemd arrest wordt erop gewezen dat de nationale asielinstanties, wanneer er twijfels bestaan omtrent de voorgehouden nationaliteit en verblijfplaatsen van een asielzoeker en deze asielzoeker vervolgens documenten aanbrengt die deze twijfels zouden kunnen wegnemen, de plicht hebben deze documenten te onderzoeken om zo meer zekerheid te verkrijgen over het al dan niet bestaan van een risico blootgesteld te worden aan een in artikel 3 EVRM verboden handeling voor betrokkenen in hun land van herkomst. Uit het arrest Singh kan echter niet afgeleid worden dat in het kader van een asielaanvraag elk document op zijn authenticiteit dient onderzocht te worden. Het arrest Singh betrof een betwisting over de nationaliteit van de verzoekers en het document ging uit van een ambtenaar van UNHCR daar waar verzoekers asielaanvraag niet werd afgewezen omwille van twijfels omtrent diens voorgehouden nationaliteit en verblijfplaats doch wel omdat de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten ongeloofwaardig werden bevonden.

De bij het verzoekschrift gevoegde *"foto van verzoekers woning met bedreigende graffiti op"* kan evenmin verzoekers beweerde vervolging staven, gezien uit deze foto niet blijkt wiens woning het betreft, noch wie de graffiti aangebracht heeft. De door verzoeker neergelegde documenten vermogen aldus niet de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen.

2.8. Verzoeker laat in zijn verzoekschrift nog uitschijnen dat het loutere gegeven een soenniet van Bagdad te zijn en/of de soennitische naam "O." te dragen, zou volstaan om in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

Waar uit de door verzoeker aangevoerde informatie (stukken 4-18, van UNHCR, *"UN Security Council"*, het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"US Department of State"*, *"Finnish Immigration Service"*, *"Amnesty International"*, *"Human Rights Watch"* en *"Musings on Iraq"*), de door de commissaris-generaal neergelegde informatie en de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier blijkt dat de sjitische milities zich in Irak en Bagdad bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten - vooral deze die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak en uit sommige van de zuidelijke voorsteden van Bagdad - een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken, kan echter worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in verzoekers land en regio van herkomst dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten en/of mannen met de soennitische naam "O." op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Daarenboven werd reeds hoger vastgesteld dat verzoeker geen aannemelijk asielrelaas aanbracht en hoe dan ook niet aantoonde dat dit relaas zou kaderen in een systematische en persoonsgerichte vervolging jegens hem. Derhalve zijn er in hoofdte van verzoeker geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij soenniet is of de naam "O." heeft, zou worden geviséerd of vervolgd in Bagdad.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofdte van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.11. Waar verzoeker een schending van artikelen 3 en 13 EVRM aanvoert, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 13 EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoekers, dient te

worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 EVRM gerespecteerd werd.

2.12. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.13. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Bagdad, Irak, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie in het administratief omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte informatie (stukken 19-40 bij het verzoekschrift en de informatie van “*Musings on Iraq*” van juni 2016, juli 2016, september 2016 en augustus 2016 bij de aanvullende nota van verzoeker) als de door de commissaris-generaal bij een aanvullende nota neergelegde (“*COI Focus: Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad*” van 23 juni 2016, “*COI Focus: Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*” van 12 augustus 2016 en “*Irak - Vrijwillige terugkeer*” van 24 juni 2016) en in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd.

Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een

aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad niet wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven.

Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de

internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, zij het dat zij hierin worden bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

2.14. Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er in 2015 bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad. Indien personen werkelijk van mening waren dat een loutere terugkeer naar en aanwezigheid in Bagdad een reëel risico met zich zouden brengen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kan immers worden aangenomen dat zij niet vrijwillig zouden willen terugkeren naar Bagdad.

2.15. Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.16. De verwijzing van verzoeker naar enkele Franstalige arresten van de Raad - een arrest van 12 april 2016, een arrest van 6 juni 2016 en een arrest van 26 september aangaande een beslissing van de commissaris-generaal gebaseerd op informatie van 23 juni 2016 - is niet dienstig om afbreuk te doen aan het voorgaande. *In casu* ligt immers recentere landeninformatie voor, die bovenstaande analyse van de veiligheidssituatie bevestigt, met name de door de commissaris-generaal voorgelegde updates ("*COI Focus: Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 23 juni 2016, "*COI Focus: Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*" van 12 augustus 2016 en "*Irak - Vrijwillige terugkeer*" van 24 juni 2016) en de door verzoeker bijgebrachte "*Musings on Iraq*" van juli 2016, september 2016 en augustus 2016.

2.17. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.18. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK